

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2622

гр. София, 31.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **674** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът се е произнесъл с Решение № 819/15.02.22г, като е уважил Иска частично и съобразно уважената част от него, на осн. чл. 10 ал.3 от ЗОДОВ, е присъдил на ищцата адв.хонорар /изчислен в мин.размер по Наредба №1/04г, предвид приетото от Съда за основателно възражение на ответника -за прекомерност на претендирания от ищцата адв. хонорар в размер на 2500лв, без ДДС, платен в брой/.

Искът е бил предявен за общо 54 203.21лв, като по чл.8 ал.1 т.4 от Наредба №1/04г - мин.размер на адв.хонорар е 2 156.10лв /за целия размер на Иска/.

Съдът е уважил Иска до 16 143.21лв, като за този размер съгл. чл.8 ал.1 т.4 от Наредба №1/04г - мин.размер на адв.хонорар е 1 014.30лв/толкова са присъдени/.

Като е присъждал с Решението си разноси и на ответника/съобразно отхвърлената част от Иска/, Съдът отново е приел, че делото/настоящото, а не всякакви други, водени преди него/, не е с висока фактическа и правна сложност и на двете страни възнагражденията следва да са в мин.предвидени размери/т.е. и за двете страни подходът е еднакъв/.

С молба вх.№ 9386/14.03.22г ищцата иска на осн. чл. 248 от ГПК/погрешно посочено от нея- АПК/- изменение на Решението в частта за разноските, като ѝ се присъди адв.хонорар в размер на 2500лв.Молбата е депозирана в срок и е допустима за разглеждане.Твърди се, че делото е с висока фактическа и правна сложност, освен това са водени и други дела преди него, като по тях разноси не са били присъдени на ищцата.

В указания срок ответникът депозира становище за неоснователност на молбата, тъй като: на него също е присъдено юрк.възнаграждение в мин.размер, поради приетата от Съда ниска фактическа и правна сложност на делото/а тази преценка е една, но важи за двете страни;/ по това дело следва да се присъдят разноските само за това дело.

Съдът намира, че преценката за това каква е фактическа и правна сложност на делото,

се прави съобразно самото дело, а не съобразно страните/не е важно субективно колко за страната е сложно делото, а колко обективно то е сложно/ . Преценката е само една и тя е направена от Съда - делото/настоящото/ няма фактическа и правна сложност, поради което и на двете страни са присъдени мин.размери/предвид уважената, респ. отхвърлената част от Иска/. Ако се приеме, че факт. и правна сложност на делото е висока/както иска ищцата/, то тогава следва да се коригира и размера на присъденото юрк.възнаграждение на ответника/да не е мин.размер/, тъй като преценката за сложността на делото е обективна и важи едновременно по отношение и на двете страни.Съдът продължава да счита, че настоящото дело няма висока фактическа и правна сложност, а разноски с Решението се присъждат само за това дело.Молбата на ищцата за изменение на Решението в частта на разноските е неоснователна - и по двата довода от молбата и следва да се отхвърли.

Водим от горното и на осн. чл. 248 ал.3 от ГПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх.№ 9386/14.03.22г от И. К. И.- за изменение на Решение № 819/15.02.22г в частта на присъдените й разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на обжалване на Решението, т.е. с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

ПРЕПИСИ на страните.

Съдия: